

૨. અંધેરી નગરી

દલપતરામ

ઇ.સ. ૧૮૨૦ની ૨૧ મી જન્યુઆરીએ તેમનો જન્મ સુરેન્દ્રનગર બિલ્લાના વઢવાણ ગામમાં થયો હતો. પ્રાથમિક શિક્ષણ ત્યાંની ગામડી શાળામાં લીધું ત્યારથી જ પ્રાસવાળી કવિતા રચવાનો શોખ ધરાવતા. સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયમાં માનતા હતા. કાવ્યશાસ્ત્ર, છંદશાસ્ત્ર અને વ્રજભાષાની કાવ્યરીતિનું શિક્ષણ મેળવ્યું હતું. તેમની મોટાભાગની કવિતા પ્રાસંગિક, ઉપદેશાત્મક, સુધારાવાદી વલણવાળી લોકપ્રિય હતી.

તેમની ટૂંકી રચનાઓમાં ગરબી, પહો અને છંદોબદ્ધ કાવ્યોનો સમાવેશ થાય છે. તેમનું ગદસર્જન પણ વૈવિધ્યપૂર્ણ છે. ‘ફાર્બસવિરહ’ તેમની લાંબી વિશેષ રચના છે. ‘મિથ્યાલિમાન’ નાટક, ‘દલપત પિંગળ’, ‘કાવ્યહોહન ભાગ ૧-૨-૩’ તેમની નોંધપાત્ર ફૂતિઓ છે. ૨૫ માર્ચ, ૧૮૮૮ના રોજ અમદાવાદમાં તેમનું અવસાન થયું હતું.

સૂર દૃતિનો

આ વ્યંગાત્મક કથાકાવ્યના માધ્યમથી કવિ માનવની સહજવૃત્તિને ઉજાગર કરે છે. પોતાની ભૂલ ના સ્વીકારતાં બીજી ઉપર દોષનો ટોપલો ઢોળવો સરળ છે પણ બીજના ગુણોને ખુલ્લા હિલે આવકારવા બહુ મુશ્કેલ છે. અહીં પ્રસ્તુત વાર્તામાં અભણ રાજ જેવી જ અભણ તેની પ્રજા છે. દરેક વ્યક્તિ કે વસ્તુને એક જ ત્રાજવે તોલનાર વ્યક્તિને અજ્ઞાનતાનું ભાન કરાવનાર આ કવિતા વ્યંગાત્મક રીતે સત્ય તરફ અંગુલિનિર્દેશ કરે છે.

જ્યાં સારાં-નરસાંનો વિવેક નથી ત્યાં એક ગુરુ અને ચેલો આવી ચેતે છે. લોટ આપીને સુખડી મળવાથી શિષ્ય ખુશ થઈ ગુરુને વાત કરે છે. ત્યારે ગુરુ તે ગામમાં રહેવાની ના પાડે છે. પરંતુ શિષ્ય ગુરુની વાત માનતો નથી. તે જ ગામમાં રહે છે. ગુરુ બીજે ગામ જતા રહે છે. શિષ્ય ઘણો સમય તે ગામમાં રહી તાજેમાને થઈ જાય છે. પરંતુ એક દિવસ ચોરીના આરોપસર તેને રાજના દરખારમાં લવાય છે ત્યારે શિષ્ય રાજ પાસેથી મુહત લઈ ગુરુને લઈ આવે છે. ગુરુ ચતુરાઈપૂર્વક શિષ્યને બચાવી લે છે. આ કવિતા ઉપરથી બોધ મળે છે કે “ગુરુની વાત હંમેશાં માનવી જોઈએ.”

(ભુજંગી)

પુરી એક અંધેરી ને ગંડુ રાજ, ટકે શેર ભાજ ટકે શેર ખાનં;
બધી ચીજ વેચાય ત્યાં ભાવ એકે, કદી સારી બૂરી ન વેચે વિવેકે. ૧

ત્યાં જઈ ચહુચા બે ગુરુ એક ચેલો, ગયો ગામમાં માગવા શિષ્ય પેલો;
લીધી સુખડી હાટથી આપી આટો, ગુરુ પાસ જઈને કહે ખૂબ ખાટચો. ૨

ગુરુજ કહે રત રહેવું ન આંહી, સૌ એક ભાવે ખપે ચીજ જ્યાંહી;
હશે ચોર ને શાહનો ન્યાય એકે, નહિ હોય શિક્ષા ગુનાની વિવેકે. ૩

ન એ વસ્તીમાં એકવાસો વસી જે, અલો સધ, ચેલા, જવું ગામ બીજે;
કહે શિષ્ય ખાવાપીવા ખૂબ આંહી, તજુ તેહ હું તો ન આવીશ ક્યાંહી. ૪

ગુરુએ બહુ બોધ દીધો જ ખાસો, નહિ યોઽય અહીં રહે રતવાસો;
ન માની કશી વાત તે શિષ્યે જ્યારે, ગુરુજ તજુને ગયા ગામ ત્યારે. ૫

રહ્યા શિષ્યજુ તો તહીં દિન ઝાડા, બહુ ખાઈ પીને થયા ખૂબ તાજા;
પછીથી થયા તેહના હાલ કેવા, કહું છું હવે હું સુણો સર્વ તેવા. ૬

(દોહરા)

તરસ્કર ખાતર પાડવા, ગયા વણિકને દ્વાર;
તહાં ભીંત તૂટી પડી, ચોર દબાયા ચાર. ૭

માત પ્રભાતે ચોરની, ગઈ કરવા ફરિયાદ;
શૂળી ઠરાવી શેહને, ડોશીની સુણી દાદ. ૮

એવું ઘર કેવું ચાયું, ખૂન થયાં તે ઠાર;
રાતે ખાતર ખોદતાં, ચોર દબાયા ચાર. ૯

વણિક કહે કડિયા તણો એમાં વાંક અપાર;
ખરેખરી એમાં નથી, મારી ખોડ લગાર. ૧૦

કડિયાને શૂળી ઠરી, વણિક બચ્યો તે વાર;
ચૂક ગારો કરનારની, કડિયે કરી ઉચાર. ૧૧

ગારો કરનારો કહે, પાણી થયું વિશેષ;
એ તો ચૂક પખાલીની, મારી ચૂક ન લેશ. ૧૨

પુરપતિ કહે પખાલીને, જો તું શૂળીએ જાય;
આજ પછી આગામમાં એવા ગુનાન થાય. ૧૩

મુલ્તાં નીસર્યો મારગે મેં જોયું તે દિશા;
પાણી અધિક તેથી પડ્યું, રાજ છાંડો રીશા. ૧૪

મુલ્તાજુને મારવા, કરી એવો નિરધાર;
શૂળી પાસે લઈ ગયા, મુલ્તાંને તે વાર. ૧૫

ફલ જાડું શૂળી તણું, મુલ્લાં પાતળે અંગ;
એવી હકીકિત ચાકરે, જઈ કહી ભૂપ પ્રસંગ. ૧૬

ભૂપ કહે શું હરધડી, પૂછો આવી કોઈ;
શોધી ચડાવો શૂળીએ, જડા નરને જોઈ. ૧૭

જેતાં જેતાં એ જડચો, જેગી જાડે અંગ;
બહુ દિન ખાઈને બન્યો રાતેમાતે રંગ. ૧૮

શિષ્ય મુહંત માગી ગયો, ગુરુ પાસે પસ્તાય;
ગુરુએ આવી ઉગારી ઓ અદ્ભુત કરી ઉપાય. ૧૯

જેગી શૂળી પાસ જઈ, કહે ભૂપ સુણ કાન;
આ અવસર શૂળીએ ચડે, વેગે મળે વિમાન. ૨૦

ચેલો બોલ્યો હું ચંદું, એ ગુરુ કહે હું આપ;
અધિપતિ કહે ચડી એ ચળે, પૂરણ મળે પ્રતાપ. ૨૧

ગુરુ-ચેલાને ગામથી પહોંચાડ્યા ગાઉ પાંચ;
રાજ શૂળી ઉપર રહ્યો, અંગે વેઢી આંચ. ૨૨

જહાં ભણેલ ન ભૂપતિ, નીપણે એવો ન્યાય;
દેશસુધારાની તહાં, આશા શી રખાય ? ૨૩

માર્ગદર્શક સ્તંભ

આ કૃતિનું અધ્યાપન કરાવવાની શરૂઆત કરતાં પહેલાં આ કવિતાનું સમૂહગાન કરાવી શકાય. તે ગાવાથી વિદ્યાર્થીઓને કાવ્યના વિષયવસ્તુનું લગભગ જ્ઞાન થર્થ જશે. છતાં ત્યારપણી પ્રશ્નોની સહાયથી વિદ્યાર્થીઓના ઉત્તરને આધારે આખી વાત વાર્તાઝે સમજાવી શકાય.

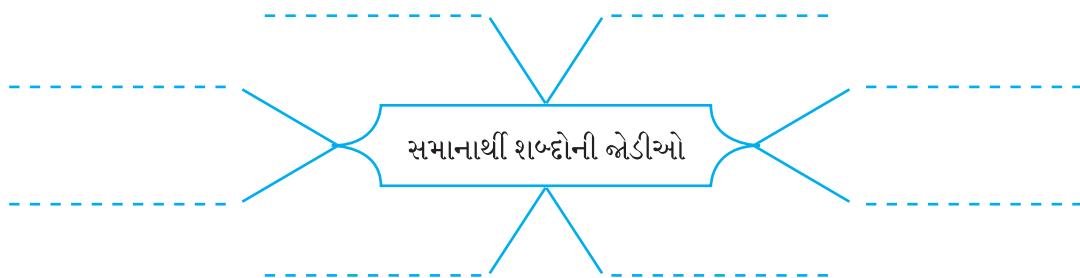
વાર્તા સમજાઈ ગયા પછી વિદ્યાર્થીઓ પાસે પણ વાર્તાઝે કવિતાનો સાર રજૂ કરાવી શકાય. આ કવિતાનો મુખ્ય સાર છે કે, ‘ગુરુની આશાનું પાતન કરવું.’ ‘સારાસારનો વિવેક રાખવો અને સમજવો પણ’, ‘કોઈપણ બાબતની લાલચમાં ફસાવું નહિ’ વગેરેનું વિદ્યાર્થીઓમાં દઢીકરણ થાય તે માટે પ્રેરણા આપવી.

સ્વાધ્યાય

સ. ૧. નીચેના શબ્દો માટે કાવ્યમાં વપરાયેલા શબ્દો લખો :

(૧) દુકાન	(૨) સજ	(૩) ખામી	(૪) મહેતલ
(૫) ગોળપાપડી	(૬) ઉપદેશ	(૭) ઝડપ	(૮) તક

સ. ૨. કવિતામાં કેટલાક સમાનાર્�ી શફ્ટોની જેડીઓ આપેલી છે. તે શોધીને લખો :
દા.ત. રાજ-ભૂપતિ

સ. ૩. ઉદાહરણ પ્રમાણે શબ્દો બનાવો : દા.ત. મુર્ખ - મુર્ખાઈ

(੧) ਜਲ੍ਹੁ	(੨) ਮੋਟੁ	(੩) ਸਾਂਕੁ
(੪) ਫੁੱਕ	(੫) ਗਰੀਬ	(੬) ਭਲੁੰ

સ. ૪. શબ્દપ્રયોગને વાક્યમાં વાપરો :

(૧) ખાતર પાડવું	(૨) ત્યજ દેવું	(૩) નિર્ધાર કરવો
(૪) રાતવાસો કરવો	(૫) શૂળીએ ચડવું	(૬) રીસ છોડવી

સ. પ. વર્જભાગાના કમ પ્રમાણે શબ્દો ગોઠવો :

- (૧) ભીત, ખાતર, ખાનાં, રાત, ગુનો, જેગી, ભૂપતિ
 (૨) વણિક, કઢિયો, મૂલ્યાં, શિષ્ય, ગૂરૂ, તસ્કર

સ. ૬. નમૂના પ્રમાણે લખો : દા.ત. મૂર્ખ : વિદ્ધાન

(૧) શહેર	(૨) વિવેક	(૩) આશા
(૪) ચોર	(૫) ભાડુંલા	(૬) પ્રભાત

स. ७. योग्य विकल्प प्रसंग करीने विधान पूर्ण करो :

સ. ૮. ઓળખો :

- (૧) ગંડુ રાજીની નગરી -
 (૨) ગામમાં માગવા જનાર -
 (૩) અંધેરી નગરી છોડી જવાનું કહેનાર -
 (૪) વણિકના ધરે ખાતર પાડવા જનાર -
 (૫) ભીત તૂટી પડતાં તેની નીચે દટાઈ જનાર -
 (૬) ગારો કરનારને ગુનેગાર ગાણવનાર -
 (૭) મુલ્લો પાતળો હોવાનું રાજને કહેનાર -
 (૮) શિષ્યને શૂળીએ ચડતો બચાવનાર -

સ. ૯. ખાલી જગ્યા પૂરો :

- (૧) _____ તહાં, આશા શી રખાય?
 (૨) શોધી ચડાવો _____, જડા નરને જોઈ.
 (૩) ખરેખરી એમાં નથી, મારી _____ લગાર.
 (૪) હશે ચોર ને શાહનો _____ એકે, નહિ હોય શિક્ષા _____ વિવેકે.
 (૫) તસ્કર _____ પાડવા, ગાયા વણિકને દ્વાર;

સ. ૧૦. સમજુને લખો :

- (૧) ગુરુએ શિષ્યને અંધેરી નગરીમાં ન રહેવા માટે કહ્યું કારણ કે...
 (૨) શિષ્ય ગુરુ સાથે જવાને બદલે તે જ નગરીમાં રહ્યો તેનું કારણ...
 (૩) ગુરુએ શિષ્યને બચાવવા કહેલી વાત...

સ. ૧૧. પ્રસ્તુત કાવ્યની વાર્તા તમારા શબ્દોમાં લખો.

સ. ૧૨. કાવ્યમાંથી શોધીને યોગ્ય વિશેષજ્ઞ લખો :

(૧) પાણી	(૨) અંગ	(૩) નર	(૪) ઉપાય
(૫) ગાઉ	(૬) બોધ	(૭) દિન	(૮) ચોર

સ. ૧૩. જતિ બદલો :

(૧) રાણી	(૨) વાણિયાણ	(૩) પિતા
(૪) કુંભાર	(૫) શેઢાણી	(૬) શિષ્ય

સ. ૧૪. વચન બદલો :

(૧) દરવાજે	(૨) ચેલો	(૩) તાણું
(૪) કેળું	(૫) ટોપલી	(૬) સહિયર

સ. ૧૫. વાક્યના પ્રકાર લખો :

- (૧) દેશસુધારાની આશા કેવી રીતે રાખી શકાય? (૨) વાહ ! ફૂલની સુગંધ સરસ છે.
 (૩) જી, મારા માટે પાણી લઈ આવ. (૪) મને વાર્તા સાંભળવી ખૂબ ગમે છે.

★ ‘શિક્ષણનું મહત્વ’ વિષય પર વર્ગમાં વિદ્યાર્થીઓના કૃથ પાડીને ચર્ચા કરો/સંવાદ સાધો.

પ્રકલ્પ

★ કવિ દલપત્રામનું અન્ય કોઈપણ એક કાવ્ય કાર્ડપેપર ઉપર લખી તેનો સારાંશ નીચે લખીને એક ચાર્ટ તૈયાર કરો.

લેખન કૌશલ્ય

★ નીચેના મુદ્રા પરથી વાર્તા લખીને યોગ્ય શરીર્પક આપો :

એક આંધળો, બીજો લંગડો... બંનેને પડતી તકલીફો... બંનેએ કરેલ સમજૂતી... લંગડો આંધળાના ખબે બેસી રસ્તો બતાડે... બંનેની તકલીફોનું સમાધાન.

વિશેષ વાંચન

દીવાદાંડી

‘જતાં જતાં સફરમહી’ આ સિન્ધુના માર્ગમાંહી
 છૂપા ઊભા ખડક તહીં જે કાળ શા નાવ કેરા !
 તૂટ્યા જહાને, ઝગ્યું મરિયા જે ખલાસી બધા ત્યાં,
 દીવાદાંડી-સ્વરૂપ ઝળકે પ્રાણ શું સર્વનો આ ?
 દૂરેથી કે જલધિજલના માર્ગમાં નાવ આવે,
 સદેશાઓ ચમકી ચમકી વહાણને એ કહાવે,
 ‘ના, ના, ના, ના, અહીં નહિ; અહીં કાળ ઊભો લપાઈ;
 તારું આંહી જીવન સઘણું, પ્રાણ જશે હરાઈ,’
 સદેશાઓ ઝબકી ઝબકી આવતા પ્રાણકેશ,
 સૂણીને સૌ દિશા બહલતા નાવ કેરા ખલાસી,
 જતાં મારું જીવન-જલધિ માર્ગ જે નાવ તૂટે,
 દીવાદાંડી બની રહી તહીં ચેતવું સૌ પ્રવાસી.

- પ્રદૂલાદ પારેખ

મૂર્ખ મિત્ર કરતાં શાણો શત્રુ સારો.